

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa **K. K.**, bývajúceho vo V., zastúpeného JUDr. M. K., advokátom so sídlom v M., proti odporcovi **B.** so sídlom V., IČO: X., zastúpenému JUDr. D. S., advokátom so sídlom v T., **o zaplatenie 94,20 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 37 C 62/2010, o dovolaní JUDr. M. K., advokáta so sídlom v M., proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 20. februára 2013 sp. zn. 9 Co 184/2012, takto

r o z h o d o l :

Dovolania **o d m i e t a .**

Odporcovi nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Trnava uznesením z 21. decembra 2011 č.k. 37 C 62/2010-110 uložil právnemu zástupcovi navrhovateľa JUDr. M. K. poriadkovú pokutu vo výške 300 € a zaviazal ho zaplatiť ju do 3 dní od právoplatnosti uznesenia na účet súdu.

Na odvolanie právneho zástupcu navrhovateľa Krajský súd v Trnave uznesením z 20. februára 2013 sp. zn. 9 Co 184/2012 napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podal právny zástupca navrhovateľa dovolanie a žiadal napadnuté uznesenie zrušiť. Namietal, že v konaní nebol spoľahlivo zistený skutkový stav, v dôsledku toho súd nesprávne zhodnotil právny stav a vyvodil nesprávne právne závery. Uviedol, že na všetky predvolania reagovali buď písomne, ako to vyplýva z priložených listov

z 3. mája 2010 a 21. mája 2010 a tiež osobne telefonicky s asistentkou sudcu a i so samotným sudcom. Nie je pravdou, že by hrubo sťažil postup konania. Išlo o nepatrný spor, v ktorom boli predložené jednoznačné dôkazy a neboli žiadne prekážky, aby súd nemohol rozhodnúť bez účasti, či už navrhovateľa alebo jeho právneho zástupcu. Súd prvého stupňa mohol konať v neprítomnosti právneho zástupcu navrhovateľa, pretože je právom zástupcu byť upovedomený o termíne pojednávania, nebolo však jeho povinnosťou pojednávania sa zúčastniť, keďže súd prvého stupňa vo vzťahu k nemu nenariadil žiadny procesný úkon napr. jeho výsluch. Z tohto hľadiska aj uloženie pokuty za porušenie povinností nebolo opodstatnené, pretože žiadnu povinnosť neporušil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací [§ 10a ods. 1 O.s.p. (poznámka dovolacieho súdu: v ďalšom texte sa uvádza Občiansky súdny poriadok v znení pred 1. januárom 2015)] po zistení, že dovolanie podal včas právny zástupca navrhovateľa (§ 241 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Uznesenia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú uvedené v § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. V zmysle § 239 ods. 3 O.s.p. ale ustanovenia § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. neplatia (o. i.) vtedy, ak ide o uznesenie o poriadkovej pokute. Dovolateľ napadol dovolaním uznesenie, ktorým odvolací súd rozhodol o poriadkovej pokute. Takéto uznesenie je v § 239 ods. 3 O.s.p. zaradené medzi uznesenia, v prípade ktorých je prípustnosť dovolania vždy vylúčená.

So zreteľom na obsah dovolania a tiež § 242 ods. 1 druhá veta O.s.p. dovolací súd skúmal, či v konaní nedošlo k procesnej vade v zmysle § 237 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo

vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Treba zdôrazniť, že z hľadiska § 237 O.s.p. nie je relevantné tvrdenie dovolateľa o existencii vady uvedenej v tomto ustanovení, ale len zistenie (záver) dovolacieho súdu, že k tejto vade skutočne došlo.

V dovolaní sa namieta, že postupom súdov došlo k odňatiu možnosti pred súdom konať v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. Dôvodom, ktorý zakladá prípustnosť dovolania podľa tohto ustanovenia, je procesne nesprávny (vadný) postup súdu v občianskom súdnom konaní, ktorým sa účastníkovi odníme možnosť pred ním konať a uplatňovať procesné práva priznané mu za účelom zabezpečenia ochrany jeho práv. Procesný postup súdov v danej veci ale zodpovedal povahe konania a rozhodovania o poriadkovej pokute (§ 53 O.s.p.). Súdom preto nemožno vytýkať, že by ich procesný postup bol nesprávny a vedúci k vade konania v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p.

Námietkou, že súdy nesprávne posúdili dôvod jeho neúčasti na viacerých súdnych pojednávaniach (31. mája 2010, 18. júla 2011, 7. septembra 2011, 12. októbra 2011, 16. novembra 2011, 21. decembra 2011), dovolateľ z hľadiska obsahového namieta, že napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav. Keďže právnym posúdením veci súd neznemožňuje účastníkovi realizáciu žiadneho jeho procesného oprávnenia, nie je nesprávne právne posúdenie veci procesnou vadou konania v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. a nezakladá prípustnosť dovolania podľa tohto ustanovenia.

V dovolaní sa tiež namieta, že napadnuté uznesenie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

Nesprávne právne posúdenie veci je síce relevantný dovolací dôvod v tom zmysle, že ho možno uplatniť v procesne prípustnom dovolaní (viď § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), samo nesprávne právne posúdenie veci ale prípustnosť dovolania nezakladá (viď tiež R 54/2012 a viaceré rozhodnutia najvyššieho súdu, napríklad sp. zn. 1 Cdo 62/2010, 2 Cdo 97/2010, 3 Cdo 53/2011, 4 Cdo 68/2011, 5 Cdo 44/2011, 6 Cdo 41/2011 a 7 Cdo 26/2010). Nejde totiž o vadu konania uvedenú v § 237 ods. 1 O.s.p., ani znak (atribút, stránku) rozhodnutia, ktorý by bol uvedený v § 238 O.s.p. ako zakladajúci prípustnosť dovolania.

Z uvedených dôvodov dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že dovolanie právneho zástupcu navrhovateľa je v zmysle § 239 ods. 3 O.s.p. procesne neprípustné a že prípustnosť jeho dovolania nemožno vyvodiť ani z § 237 O.s.p. Dovolanie preto odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je tento opravný prostriedok prípustný. So zreteľom na odmietnutie dovolania sa nezaoberal napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

V dovolacom konaní úspešnému odporcovi vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti navrhovateľovi, ktorý úspech nemala (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Najvyšší súd odporcovi nepriznal náhradu trov dovolacieho konania, lebo nepodal návrh na jej priznanie (§ 151 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 26. októbra 2015

JUDr. Daniela Sučanská, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková